

Fredagsnyt d. 24. april, 2020

Kære alle

Kan man ønske sig mere: elever på skolen og sol fra oven dagen lang? Jo, det kan man: At de ældste elever også kunne være her, men det må de ikke endnu, desværre.

I tirsdags havde jeg endelig matematik med 4. klasse igen. Vi havde jo ikke set og talt med hinanden i ret lang tid, så det var rigtig dejligt at høre om deres oplevelser og hvilke tanker de havde gjort sig.

I den forbindelse faldt snakken naturligt også på de ældste elever. Et par stykker i 4. klasse har søskende, der ikke må komme i skole endnu, og i værste fald ikke kommer det inden sommerferien. En af de kommentarer, der kom i den forbindelse var, at de elever, der skal videre i en efterskole eller anden skole efter sommerferien, "dem kan vi jo ikke få sagt rigtig farvel til". Det fyldte rigtig meget hos 4. klasse, bla. fordi nogle af de ældste er deres "skolestartsvenner".

Denne samtale førte til at alle elever i 4. klasse skrev en lille hilsen til de ældste, med små tanker de gør sig over deres fravær.

Man bliver SÅ varm om hjertet, når en 4. klasse selv ønsker at række ud til de store og fortælle dem, at vi savner dem her på skolen.

Ugen der nu er gået, er den første hele åbne uge efter lukningen, og det går faktisk rigtig godt, når man tænker på alle de retningslinjer, vi alle skal følge. Det er tydeligt at eleverne har hørt deres forældre fortælle dem, hvad de skal huske, hvad de ikke må og hvordan de alligevel kan få en rigtig dejlig skoledag sammen med deres venner igen. Her på skolen har vi også gjort hvad vi kunne for at gøre det godt og sjovt, når vi nu er pålagt så mange bånd som aldrig før. Fx har klasselærerne indkøbt legetøj, der nemt kan sprittes af og har pakket det i små portioner, så de 5-mandsgrupper, der må lege sammen, alle har noget at lege med.

Jo, vi finder ud af det og finder efterhånden også de rutiner, der skal til for at lette hverdagen.

Det håber jeg også I har hjemme i jeres hjem, med små eller store elever.

Jeg vil ønske alle en rigtig dejlig og solrig weekend.

De bedste hilsner
Kirsten

3.klasse

For at få lidt afveksling, i en skoledag, der foruden almindelig undervisning, består af afstand og håndvask vagte vi i går, at tage en tur i skoven. Vejret var fantastisk og målet med turen var at vi på vejen skulle samle så mange forskellige forårsblomster vi overhovedet kunne finde. Vi skulle tage dem med tilbage til skolen og lægge dem i plantepresse og bestemme dem til senere brug. Som det nogle gange sker, så holder planlægning ikke altid og turen tog en lidt anden drejning. I stedet fandt vi to aktive rævegrave, en masse æde spor fra ræven (fjer fra duer og fasan) knogler og skeletter. Så der var grundlag for en god snak om naturen og hvad der sker af forunderlige ting her i starten af foråret. Vi blev så optaget af de spændende ting vi fandt, at blomsterplukningen må klares i et frikvarter en anden dag 😊

Jeg har desværre ikke billeder fra turen (havde ikke mobilen med) men nogle andre billeder af det vi så.

Claus

0. klasse

Selv om det ikke er længe siden 0. kl. startede op igen med at gå i skole, har eleverne hurtigt fundet sig tilrette med en helt anderledes skoledag. Man starter med at mødes i båse ude foran skolen, vasker hænder, spritter hænder, holder afstand, leger få sammen og med de samme kammerater, ude en del af tiden, spiser ude, undervises både ude og inde, osv. Alle disse foranstaltninger tager børnene så fornuftigt.

Indimellem synes 0.kl. at det var lige rigeligt med al den håndvask og spritten af, og synes nok at jeg var en lidt skrap tante i den henseende. Men efter at Esters mor Rikke har været på besøg for at fortælle og vise, hvordan vi vasker hænder, og hvor vigtig det er at vi gør det rigtigt, siger eleverne nu, ”vi skal gøre det rigtigt for det siger Esters mor, og hun ved det, for hun er nemlig sygeplejerske”. Rikke var fantastisk at have besøg af, og hun fortalte det på en super god måde. Tak til Rikke. Rikke er ikke, når børnene taler om hende en skrap tante. Rikke er den der ved det. Børn er fantastiske og umiddelbare.

Lilian

I gang igen

Den første hele uge efter genåbningen er ved at være til ende, og hvor ER det dog dejligt, at være i gang igen!

Selv om intet er, som det plejer, så begynder hverdagen og rutinerne alligevel at snige sig ind. Skoledagen er anderledes, men kammeraterne er de samme, og når man ser sig omkring, er det tydeligt, at både børn og voksne er glade for at være i gang igen.

Nogle gange opdager man ikke helt, hvad man har savnet, før man får det tilbage. Sådan var det i hvert fald for mig, for selv om jeg savnede skolen, eleverne og kollegerne, mens landet var lukket ned, så nød jeg også at have bedre tid til familien og kreative projekter. En ny hverdag gjorde sit indtog, og nye rutiner kom til.

På samme måde tror jeg, at mange af mine elever i 1. klasse havde det. Det har været mærkeligt, men også lidt hyggeligt at have "fri" fra skole; måske kunne man sove lidt længere om morgenen og være mere sammen med familien. Men som tiden gik, blev savnet til hverdagen og normaliteten større.

Endelig meldte vores regering ud, at nu måtte vi så småt starte op, og det var med både forventning og bekymring, at jeg tog imod de første elever torsdag i sidste uge. Til at starte med, var jeg var ærlig talt lidt nervøs for opstarten. Var det nu også forsvarligt? Kunne vi overhovedet vaske hænder så ofte og holde god hygiejne, som det var påkrævet? Kunne børnene finde ud af at lege i mindre grupper og holde afstand til hinanden? Mange tanker gik gennem hovedet forud for genåbningen.

Men nu hvor den første hele uge er til ende, kan jeg allerede se, hvordan den nye hverdag jo også bliver hverdag. Afstand, håndvask, faste legegrupper og udendørs undervisning er hurtigt blevet en del af vores nye rutiner.

Men det allervigtigste er og bliver, at vi er sammen!

Vi kan lege sammen, vi kan grine sammen, vi kan se hinanden i øjnene og smile til hinanden, vi kan snakke sammen og vi kan synge sammen. Og alt det kan vi sagtens gøre, selv om vi skal holde lidt mere afstand og vaske hænder oftere, end vi plejer.

Det at være sammen gør en glad helt ned i maven! Og så kan man sagtens overkomme alt det nye og anderledes.

Anne

